

A Very Basic Introduction to Divorce in the Talmud

Talmud - Mas. Gittin 90a-b

MISHNAH. BETH SHAMMAI SAY: A MAN SHOULD NOT DIVORCE HIS WIFE UNLESS HE HAS FOUND HER GUILTY OF SOME UNSEEMLY CONDUCT, AS IT SAYS, BECAUSE HE HATH FOUND SOME UNSEEMLY THING¹ IN HER. BETH HILLEL, HOWEVER, SAY [THAT HE MAY DIVORCE HER] EVEN IF SHE HAS MERELY SPOILT HIS FOOD, SINCE IT SAYS, BECAUSE HE HATH FOUND SOME UNSEEMLY THING IN HER. R. AKIBA SAYS, [HE MAY DIVORCE HER] EVEN IF HE FINDS ANOTHER WOMAN MORE BEAUTIFUL THAN SHE IS, AS IT SAYS, IT COMETH TO PASS, IF SHE FIND NO FAVOUR IN HIS EYES.

It has been taught: R. Meir used to say: As men differ in their treatment of their food, so they differ in their treatment of their wives. Some men, if a fly falls into their cup, will put it aside and not drink it. This corresponds to the way of Papus b. Judah who used, when he went out, to lock his wife indoors. Another man, if a fly falls into his cup, will throw away the fly and then drink the cup. This corresponds to the way of most men who do not mind their wives talking with their brothers and relatives. Another man, again, if a fly falls into his soup, will squash it and eat it. This corresponds to the way of a bad man who sees his wife go out with her hair unfastened and spin cloth in the street with her armpits uncovered and bathe with the men. Bathe with the men, you say? —It should be, bathe in the same place as the men. Such a one it is a religious duty to divorce, as it says, because he hath found some unseemly thing in her . . . and he sends her out of his house and she goes and becomes another man's wife.¹ The text calls him 'another', implying that he is not the fellow of the first; the one expelled a bad woman from his house, and the other took a bad woman into his house. If the second is lucky, he will also send her away, as it says, and the latter husband hates her, and if not she will bury him, as it says, or if the latter husband die; he deserves to die since the one expelled a wicked woman from his house and the other took her into his house.

גיטין דף צ.א

והלכתא: מותרת לשניהם. מתני'. בית שמאי אומרים: לא יגרש אדם את אשתו אלא אם כן מצא בה דבר ערוה, שנאמר: (דברים כ"ד) כי מצא בה ערות דבר ובית הלל אומרים: אפילו הקדיחה תבשילו, שנאמר: כי מצא בה ערות דבר ר' עקיבא אומר: אפי' מצא אחרת נאה הימנה, שנאמר: (דברים כ"ד) והיה אם לא תמצא חן בעיניו

תניא, היה רבי מאיר אומר: כשם שהדעות במאכל, כך דעות בנשים יש לך אדם שזבוב נופל לתוך כוסו וזורקו ואינו שותהו, וזו היא מדת פפוס בן יהודה, שהיה נועל בפני אשתו ויוצא ויש לך אדם שזבוב נופל לתוך כוסו וזורקו ושותהו, וזו היא מדת כל אדם, שמדברת עם אחיה וקרובה ומניחה ויש לך אדם שזבוב נופל לתוך תמחויו מוצצו ואוכלו, זו היא מדת אדם רע, שרואה את אשתו ויוצאה וראשה פרוע, וטווה בשוק

Talmud - Mas. Kethuboth 63a-b

MISHNAH. IF A WIFE REBELS AGAINST HER HUSBAND. HER KETHUBAH MAY BE REDUCED BY SEVEN DENARII A WEEK. R. JUDAH SAID: SEVEN TROPAICS. FOR HOW LONG MAY THE REDUCTION CONTINUE TO BE MADE? UNTIL [A SUM] CORRESPONDING TO HER KETHUBAH [HAS ACCUMULATED]. R. JOSE SAID: REDUCTIONS MAY BE MADE CONTINUALLY UNTIL [SUCH TIME] WHEN, SHOULD AN INHERITANCE FALL TO HER FROM ELSEWHERE, [HER HUSBAND] WILL BE IN A POSITION TO COLLECT FROM HER THE [FULL AMOUNT DUE]. SIMILARLY, IF A HUSBAND REBELS AGAINST HIS WIFE, AN ADDITION OF THREE DENARII A WEEK IS MADE TO HER KETHUBAH. R. JUDAH SAID: THREE TROPAICS.

GEMARA. REBELS in what [respect]? R. Huna replied: [In respect] of conjugal Union .R. Jose the son of R. Hanina replied: [In respect] of work. We learned, SIMILARLY, IF A HUSBAND REBELS AGAINST HIS WIFE. Now according to him who said, ‘ [In respect] of conjugal union [this ruling] is quite logical and intelligible; but according to him who said, ‘ [In respect] of work, is he [it may be objected] under any obligation [at all to work] for her?—Yes, [rebellion being possible] when he declares ‘ I will neither sustain nor support [my wife]’ —But did not Rab state: If a man says. ‘ I will neither sustain nor support [my wife] he must divorce her and give her the kethubah? —Is it not necessary to consult him [before ordering him to divorce her]? An objection was raised: The same [law is applicable to a woman] betrothed or married, even to a menstruant, even to a sick woman and even to one who was awaiting the decision of the levir.

Now, according to him who said, ‘ [In respect] of conjugal union, it is quite correct to mention the sick, but according to him who said, ‘ [In respect] of work, is a sick woman [it may be objected] fit to do work? —The fact, however, is that [in respect] of conjugal union all agree that [a wife who refuses] is regarded as a rebellious woman. They differ only in respect of work. One Master is of the opinion that [for a refusal] of work [a wife] is not to be regarded as rebellious and the other Master holds the opinion [that for a refusal] of work also [a wife] is regarded as rebellious. [To turn to] the main text, If a wife rebels against her husband, her kethubah may be reduced by seven denarii a week. R. Judah said: Seven tropaics. Our Masters, however, took a second vote [and ordained] that an announcement regarding her shall be made on four consecutive Sabbaths and that then the court shall send her [the following warning]: ‘ Be it known to you that even if your kethubah is for a hundred maneh you have forfeited it’

The same [law is applicable to a woman] betrothed or married, even to a menstruant, even to a sick woman, and even to one who was awaiting the decision of the levir. Said R. Hiyya b. Joseph to Samuel: Is a menstruant capable of conjugal union? —The other replied: One who has bread in his basket is not like one who has no bread in his basket. Rami b. Hama stated: The announcement concerning her is made only in the Synagogues and the houses of study. Said Raba: This may be proved by a deduction, it having been taught, Four Sabbaths consecutively’ .14 This is decisive. Rami b. Hania further stated: [The warning] is sent to her from the court twice, once before the announcement and once after the announcement. R. Nahman b. R. Hisda stated in his discourse: The halachah is in agreement with our Masters. Raba remarked: This is senseless. Said R. Nahman b. Isaac to him, ‘ Wherein lies its

senselessness? I, in fact, told it to him, and it was in the name of a great man that I told it to him. And who is it? R. Jose the son of R. Hanina!’ Whose view then is he following? —The first of the undermentioned. For it was stated: Raba said in the name of R. Shesheth, ‘ The halachah is that she is to be consulted while R. Huna b. Judah stated in the name of R. Shesheth, ‘ The halachah is that she is not to be consulted’ What is to be understood by a rebellious woman? Amemar said: [One] who says. ‘ I like him but wish to torment him.

If she said, however, “He is repulsive to me,” no pressure is to be brought to bear upon her. Mar Zutra ruled: Pressure is to be brought to bear upon her. Such a case once occurred, and Mar Zutra exercised pressure upon the woman and [as a result of the reconciliation that ensued] R. Hanina of Sura was born from the re-union. This, however, was not [the right thing to do]. [The successful] result] was due to the help of providence.

כתובות דף סג.א

מתני'. המורדת על בעלה - פוחתין לה מכתובתה שבעה דינרין בשבת, ר' יהודה אומר: שבעה טרפעיין. עד מתי הוא פוחת? עד כנגד כתובתה, ר' יוסי אומר: לעולם הוא פוחת והולך, עד שאם תפול לה ירושה ממקום אחר גובה הימנה. וכן המורד על אשתו - מוסיפין על כתובתה שלשה דינרין בשבת, ר' יהודה אומר: שלשה טרפעיין. גמי'. מורדת ממאי? רב הונא אומר: מתשמיש המטה, ר' יוסי ברבי חנינא אומר: ממלאכה. תנן: וכן המורד על אשתו בשלמא למ"ד מתשמיש - לחיי, אלא למאן דאמר ממלאכה - מי משועבד לה? אין, באומר איני זן ואיני מפרנס. והאמר רב: האומר איני זן ואיני מפרנס - יוציא ויתן כתובה ולא לאמלוכי ביה בעי? מיתבי: אחת לי ארוסה ונשואה, ואפי' נדה, ואפילו חולה, ואפי' שומרת יבם (בשלמא למאן דאמר ממלאכה - שפיר, אלא למאן דאמר מתשמיש - נדה בת תשמיש היא? אמר לך: אינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו. איכא דאמרי:) בשלמא למאן דאמר מתשמיש, היינו דקתני חולה,

כתובות דף סג.ב

אלא למאן דאמר ממלאכה, חולה בת מלאכה היא? אלא, מתשמיש - כולי עלמא לא פליגי דהויא מורדת, כי פליגי - ממלאכה, מר סבר: ממלאכה לא הויא מורדת, ומר סבר: ממלאכה נמי הויא מורדת. גופא: המורדת על בעלה - פוחתין לה מכתובתה שבעה דינרין בשבת, רבי יהודה אומר: שבעה טרפעיין. רבותינו חזרו ונמנו, שיהו מכריזין עליה ארבע שבתות זו אחר זו, ושולחין לה ב"ד: הוי יודעת, שאפי' כתובתיך מאה מנה הפסדת. אחת לי ארוסה ונשואה, אפילו נדה, אפי' חולה, ואפי' שומרת יבם. אמר ליה ר' חייא בר יוסף לשמואל: נדה בת תשמיש היא? אמר ליה: אינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו פת בסלו. אמר רמי בר חמא: אין מכריזין עליה אלא בבתי - כנסיות ובבתי מדרשות. אמר רבא: דיקא נמי, דקתני: ארבע שבתות זו אחר זו, ש"מ. אמר רמי בר חמא: פעמים שולחין לה מבית דין, אחת קודם הכרזה ואחת לאחר הכרזה. דרש רב נחמן בר רב חסדא: הלכה כרבותינו. אמר רבא: האי בורכא אמר ליה רב נחמן בר יצחק: מאי בורכתי? אנא אמריתיה ניהליה, ומשמיה דגברא רבה אמריתיה ניהליה, ומנו? רבי יוסי בר' חנינא. ואיהו כמאן סבר? כי הא דאתמר רבא אמר רב ששת, הלכה: נמלכין בה רב הונא בר יהודה אמר רב ששת, הלכה: אין נמלכין בה. היכי דמיא מורדת? אמר אמרימר: דאמרה בעינא ליה ומצערנא ליה, אבל אמרה מאיס עלי - לא כייפינן לה. מר זוטרא אומר: כייפינן לה. הוה עובדא ואכפה מר זוטרא, ונפק מיניה רבי חנינא מסורא. ולא היא, התם סייעתא דשמיא הוה